

Bir Can Bin Canı Besler

◆ Ahmet Alan

Sevilen baş tacıdır canandan can süzülür
Hacı Bektaş dilinden inci mercan dökülür.

Mana deryası derin derya dolu incidir,
Bu yolun yolcuları en önde birincidir.

Tefekkür âlemiyle nice perdeler kalkar,
Maddeyi aşan beşer manaya doğru sarkar.

Sevgiye hasret iken belki de kucak kucak,
Biz diyemedik diye dağıldık köşe bucak.

Bin zahmet Hak için se geçmişimde şan olur,
Tut elini mazlumun düşer perişan olur.

Hak rızası arayan başka rıza dilemez,
Göz gönül e düşen nur kime nasip bilemez.

Kulun tefekkür küpü damla damla dolunca,
Aradığını bulur insan ıslah olunca.

Her mahzun bakış bizde sancı olur derinden,
Bir mazlumun ahıyla oynar zemin yerinden.

Huzur bulmadan âlem rahat uykuyu unut,
Gönül gözüyle bakan her pervane bir umut.

Davet edilsin âlem gönül evi şehrine,
Ömür'ü teslim etme gurur kibir zehrine.

Geç ömür köprüsünden huzur ile şan ile
Maziye bak gülümse kutlu bir nişan ile.

Sayılı gündür ömür dalında solan yaprak,
Bir hoş seda gerekir davet etmeden toprak.

Bir ana bir babadan aslımıza varılır,
Kırık kol yen içinde birlik harcı karılır.

Hazer et gönül yıkma kutlu bir ferman olur,
Kendini bilen bir can binlere derman olur.

Her insanın yüzünde bir nakış bir dokuma,
Her biri gizem taşır gör ki yanlış okuma.

Her renk her inanç değer bir mozaik bir cümbüş
Hayatta gülen gözler olması gereken düş.

Yılan bile teslimdir şeker şerbet bal dile,
Güzel bakan imrenir feryat eden bülbüle.

Tahammül ile döner yer gök zemin kâinat,
Yaratılanı hoş gör yakışmaz kula inat.